

hæve, hvad jeg anseer for det Væsentlige af det, som jeg kunde ønske forandret, da er det den stærke Centralisation, der endnu som en Arv fra tidligere Tilstande hersker i vor hele Administration. Det er en Selvfølge, at jo mere Friheden udvikler sig i Communerne, og jo mere den individuelle Frihed faaer Lov til at yttre sig, desto mangfoldigere ville ogsaa de Tilfælde blive, hvori det Offentlige faaer Anledning til at træde til, hvori det Offentliges Hjælp søges. Jeg skal i saa Henseende henvise til den Kjendsgjerning, som vist ingen local Embedsmand, og heller ikke Ministeriet, vil kunne modsigte, at Forretningernes Antal under den frie Forfatninger voxet i en Proportion, som, hvis det i 20 Aar skal blive saaledes ved, kan have de allerbetænkeligste Følger. Jeg spørger da: Er der ikke Noget at gøre herimod? Jo, jeg troer, at det er stemmende med den Aand, som gaaer igjennem vore offentlige Forhold, at Ministeriet arbejder hen paa at decentralisere Bestyrelsen, at henvise Alt, hvad der kan henvises, til de locale Autoriteter. Jeg anerkjender villig, at der i denne Retning allerede er skeet overordentlig Meget, og jeg skal i saa Henseende kun henvise til Lovene om Landcommunernes og om Kjøbstadcommunernes Styrelse, hvorved et ikke ubetydeligt Arbejde er viist fra Ministeriet hen til de locale Autoriteter; men jeg troer, at der endnu er Adskilligt, der kunde gøres. Jeg vil ikke sige, at det kunde gøres strax; men jeg troer, det er rigtigt, at det her bliver udtalt, at det var ønskeligt, om Ministeriet kunde see sig foranlediget til at gøre det. Jeg troer, at der her i Ministerierne samles mange Sager og forbeholdes mange Afgjørelser, som rettest burde henvises til de underordnede Autoriteter, og jeg troer, at der finder mange Afgjørelser Sted her i Ministerierne, som man passende kunde henvise til Overøvrighederne. Jeg skal ikke gaae meget i Detail, og jeg maa udtryffeligt bemærke, at naar jeg her nævner adskillige Brancher, hvilke jeg saaledes antager, at man ganske kunde udfondre fra Ministeriernes Virksomhed og henvise til de locale Autoriteter, er det vel muligt, at jeg ved en nærmere Droveielse og Drøftelse med Andre kunde komme til at

forandre min Anskuelse i et og andet Punkt. Jeg skal nu eksempelvis nævne saadanne Sager, som jeg troer, man passende kunde henvise fra Ministerierne til Amtmændene. Der er saaledes f. Ex. et stort Indbegreb af Landvæsenfsager, som det forekommer mig ganske naturligt kunde blive henlagte til endelig Afgjørelse ved Amtshusene. Spørgsmaal angaaende Næringsloven henhøre vel i Genhold til den nubestaaende Lovgivning under Ministeriets Afgjørelse, men jeg seer ikke, hvorfor Ministeriet ikke, naar det erkjendte Rigtigheden og Dnsfælligheden af, hvad jeg her har tilladt mig at udtale, kunde gjøre Skridt til at blive fri for en Deel af disse store Arbejder. Jeg indseer heller ikke, hvorfor ikke f. Ex. Administrationen, Bestyrelsen af og Tilsynet med de kongelige Bygninger udenfor Kjøbenhavn, samt Anvendelsen af de Midler, som gjennem Finantsloven i saa Henseende blive stillede til Ministeriets Disposition, skulde kunne henlægges til Amtshusene. Jeg seer ikke, hvad der kunde være i veien for, at f. Ex. det betydelige Arbejde, som Revisionen maa have med at gjenengaae de locale Embedsmænds Sportelregnskaber, ikke ogsaa passende kunde henvises til de overordnede Autoriteter, og det Samme kunde gjælde med Hensyn til Revisionen af Stiftsdesignationer, ligesom det ogsaa forekommer mig, at der kunde være Spørgsmaal om, at Revisionen af Regnskaber for Stiftelser og Legater kunde henlægges til Amtshusene. Jeg skal bemærke, at jeg fuldkommen vel veed, at om man end ad disse og andre Veie kunde spare paa Kræfterne herinde og derfor maaskee kunde reducere Antallet af Arbejderne i Ministerierne, vilde der dog derved maaskee i Grunden ikke fremkomme nogen overordentlig stor Beparelse for Statskassen; thi det er jo klart, at naar de mange Forretninger, som nu besørjes af Ministerierne, skulde henvises til de locale Autoriteter, og nærmest til Amtshusene, maatte disse Contoirhold forøges. Jeg skal dog derved ogsaa bemærke, at Amtshusene igjen paa den anden Side kunde lettes for en ikke ubetydelig Deel Arbejde, som de nu have, og som passende kunde henvises til Underøvrighederne; der er f. Ex. en stor